

בית משפט לתביעות קטנות בקריית שמונה

ת"ק 10-08-13836 שריקי ואח' נ' שובר ואח'

בפני כב' השופטת רבקה איזנברג

התובעים 1.אליהו שריקי
2.אברהם לי

נגד

הנתבעים 1.ניר שובר
2.שרה זיו

פסק דין

- 1
- 2 1. בפני תביעה לתשלום פיצוי בסך 8,960 ₪ בשל נזקים שנגרמו לתובעים, כתוצאה מפרסום
- 3 מטעה, לטענתם, שפורסם לצורך מכירת רכב שמספרו 6375651 (להלן: "הרכב"), אשר היה
- 4 בזמנים הרלוונטיים לתביעה בבעלות הנתבע 1 והוצג למכירה על ידי הנתבעת 2 (להלן:
- 5 "הנתבעת").
- 6
- 7 לטענת התובעים, בעקבות פרסום למכירת הרכב באתר האינטרנט "יד שתיים" (להלן:
- 8 "אתר האינטרנט"), יצרו קשר עם הנתבעת, ובעקבות דבריה על כי הרכב נראה כמו בתמונה
- 9 שפורסמה, וכי הינו במצב טוב וללא תאונות קודמות, הגיעו לבדיקת הרכב בחיפה. לטענת
- 10 התובעים, במהלך הבדיקה התברר להם כי הרכב שנבדק אינו תואם את תמונת הרכב
- 11 שפורסמה באתר האינטרנט, שכן הרכב עבר תאונות ואף מספר הרכב שונה. כן טענו
- 12 התובעים, כי התברר שהרכב אינו של הנתבעת, אלא של בנה- הנתבע 1. התובעים טענו, כי
- 13 בוחן הרכב הודיעם כי הרכב לא כשיר לנסיעה, נורות האזהרה של הרכב נדלקו וכי מצבו של
- 14 הרכב ירוד. התובעים הוסיפו, כי בשלב ההוא עלתה הנתבעת 2 על הרכב וברחה מהמקום.
- 15 לטענת התובעים, בגין הפרסום המטעה ומסירת הנתונים הכוזבים, נגרמו להם נזקים
- 16 בסכום הנתבע המורכב מ- 420 ₪ בדיקת הרכב, 620 ₪ הוצאות שמאי וכן בגין נסיעות,
- 17 אובדן זמן, עוגמת נפש ופגיעה במשרד השמאים. התובעים טענו, כי התביעה הוגשה גם כנגד
- 18 הנתבע 1 -בעל הרכב, שהינו שולח הנתבעת.
- 19
- 20 2. לטענת הנתבעים, כמפורט בכתב ההגנה, יש לדחות את התביעה כנגד נתבע 1, אשר מעולם
- 21 לא נטל חלק באירוע נשוא התביעה. כן הוסיפו הנתבעים, כי לרכב לא היה עבר תאונתי, כי
- 22 התובע ידע על הבעלות ברכב, וכי לנתבעת 2 היה יפוי כח מהנתבע 1 למכירת הרכב.
- 23 הנתבעים הוסיפו, כי יום לאחר בדיקת הרכב על ידי התובעים, נבדק הרכב על ידי קונה
- 24 אחרת, אשר רכשה אותו וצרפו את זיכרון הדברים שנערך עימה לקניית הרכב. הנתבעת 2
- 25 טענה, כי עזבה את המקום לאחר שהתובע 1 איים עליה ובעקבות חששותיה מהתנהגותו.
- 26 הנתבעת הוסיפה, כי התביעה נולדה מאחר וסירבה לשאת בעלות הבדיקה.

בית משפט לתביעות קטנות בקריית שמונה

ת"ק 10-08-13836 שריקי ואח' נ' שובר ואח'

דיון:

- 1
2
3
4 3. בתאריך 29.12.10 התקיים דיון בתביעה זו. הנתבע 1 לא התייצב לדיון וזאת למרות שזומן
5 כדיון (ראה דברי הנתבעת בפרוטוקול על כי הנתבע 1 לא יכל להפסיד יום עבודה, לצורך
6 הדיון). התובעים והנתבעת העידו בפני וסיכמו טענותיהם. כן העידה עדה נוספת מטעם
7 התובעים אשר התלוותה אליהם לבדיקת הרכב.
8 התובעים הגישו את תמונת הרכב שפורסם באינטרנט ממנה עולה, כי בתמונת מופיע רכב
9 שמספרו שונה מהרכב. יחד עם זאת, לא הוצגה המודעה עצמה ולא ניתן לדעת מה המלל
10 המדויק שפורסם במודעה.
11
12 4. לאחר שמיעת הצדדים והתרשמות בלתי אמצעית מעדותם, הגעתי למסקנה כי למעט תמונת
13 הרכב השונה שהופיעה באינטרנט ואשר אליה אתייחס בהמשך, אין המדובר בהטעיה
14 מכוונת, מרמה או זיוף, כטענת הנתבעים. אציין, כי משלא נכרת חוזה, ספק בכלל אם ניתן
15 להתייחס לטענת הטעיה, אשר הינה טענה לפגם בכריתה ובהתקשרות חוזית. ההתייחסות
16 המשפטית הנכונה לטענת התובעים, צריכה להיות בהיבט של טענה לניהול מו"מ שלא בתום
17 לב מצד הנתבעת, התנהגות אותה מכנים התובעים- הטעיה.
18
19 אין חולק שפרטי הרכב הטכניים שהופיעו במלל במודעה היו נכונים מבחינת סוג הרכב
20 (פיאט), שנת ייצור (2004) ומספר הבעלים (יד ראשונה), וראה גם ברישיון הרכב אשר צורף
21 לתביעה. לא סביר, כי במודעה צוין מי בעל הרכב, ולכן אין מקום לטענה שהתובעים סברו
22 שהנתבעת היא הבעלים. בנוסף, אינני מוצאת חשיבות לטענה זו, משלנתבעת היה ייפוי כוח
23 מבנה- הבעלים, למכירת הרכב.
24
25 התובעים עליהם מוטל נטל ההוכחה, לא הוכיחו כי (למעט התמונה), תואר במודעה או
26 בשיחה הטלפונית עם הנתבעת, רכב השונה באופן מהותי מהרכב וממצבו כפי שהתברר
27 בבדיקה. גם הליקויים אשר נמצאו בדו"ח הבדיקה שצורף הינם: "ליקויים בעלי משמעות
28 נמוכה" "ליקויים בעלי משמעות שולית". כלומר, לכאורה, אין המדובר בליקויים מהותיים,
29 בעלי משמעות ברכב. לא הובאה כל ראיה מקצועית תומכת נוספת, המצביעה על כך שהרכב
30 סבל מבעיות חמורות. טענת התובעים, כאילו כל הנורות ברכב נדלקו, וכי הבוחן אמר להם
31 כי הרכב לא כשיר לנסיעה, סותרת את טענתם כי הנתבעת עלתה על הרכב וברחה מהמקום,
32 שכן אם הרכב לא היה כשיר לנסיעה, כיצד נסעה בו הנתבעת. גם העובדה שהרכב נמכר כבר
33 למחרת במחיר של 27,500 ₪ סותרת את הטענה כאילו המדובר ברכב אשר כלל אינו כשיר
34 לנסיעה.
35

בית משפט לתביעות קטנות בקריית שמונה

ת"ק 13836-08-10 שריקי ואח' נ' שובר ואח'

- 1 אכן שוכנעתי מעדות התובעים, כי הנתבעת "יפתה" את מצבו של הרכב כדרך כל מוכר
2 רכב, המדגיש את יתרונותיו של רכבו. אולם, לא הוכח כי הוצגו בכוונה או בחוסר תום לב
3 נתונים מטעים של הרכב. טבעי שקונה המעוניין לרכוש רכב ומגלה בבדיקת הרכב כי הרכב
4 אינו עונה על ציפיותיו, יתאכזב על הקנייה שלא יצאה לפועל, ועל הזמן שהקדיש לבדיקת
5 הרכב. אולם, ברור כי לא כל פגישה עם מוכר רכב תסתיים בקניית הרכב, שאלמלא כן לא
6 היה הקונה טורח לבדוק את הרכב במכון בדיקה.
7
- 8 בצד האמור, הנתבעת לא הכחישה כי התמונה שפורסמה באתר האינטרנט, אינה תמונת
9 הרכב ואף ניתן לראות כי מספר הרכב המופיע בפרסום, אינו מספרו של הרכב.
10 מעדותה של הנתבעת התרשמתי כי אין המדובר בתמונה שפורסמה מלכתחילה בכוונה
11 להטעות קונים, אלא מטעות של הנתבעת, או חברתה, אשר סברו כי די בצירוף תמונה של
12 רכב מאותו סוג, גם אם אין המדובר בתמונת הרכב עצמו.
13 מאידך, השתכנעתי כי אכן תמונת הרכב היוותה שיקול במכלול השיקולים שהביאו את
14 התובעים להיפגש עם הנתבעת ולבדוק את הרכב. העובדה שלטענת הנתבעת, ביקשה
15 מחברתה לפרסם את הרכב ולא בדקה מה התמונה שצורפה למודעה, אינה מפחיתה
16 מאחריותה של הנתבעת, שכן בתור מזמינת המודעה, הייתה צריכה לבדוק ולוודא כי
17 התמונה הנכונה מצורפת למודעה.
18
- 19 לפיכך, זכאים הנתבעים לפיצוי על ההוצאות שנגרמו להם כתוצאה מהרשלנות בפרסום
20 תמונה לא נכונה במודעה, אולם, הם אינם זכאים לשיעור הנזקים המפורז שנתבע על ידם.
21 התובעים ראו את הרכב כשנפגשו עם הנתבעת ולפיכך, יכלו לראות, טרם הבדיקה, שאין
22 המדובר ברכב שהופיע במודעה. התובעת 2 העידה: "שראיתי את הרכב הוא נראה גרוע
23 מאוד, זה לא היה כמו בתמונה, איך שהוא התחיל את הבדיקה...". כלומר, עוד לפני
24 הבדיקה, הנתבעת ראתה שמראה הרכב, לטענתה, גרוע מזה הנראה בתמונה. למרות זאת
25 החליטו התובעים לבדוק את הרכב במכון הבדיקה. לפיכך, לא ניתן לקבל את הטענה כי
26 עלות הבדיקה נגרמה דווקא כתוצאה מהתמונה שפורסמה (הגם לא צורפה כלל חשבונית
27 המעידה על עלות הבדיקה הנטענת).
28 בכתב התביעה לא נטען כלל, כי הצדדים סיכמו כי יתחלקו בעלות הבדיקה, והתובעים,
29 עליהם נטל ההוכחה, לא הציגו כל מסמך התומך בטענה זו. בנוסף, מצאתי היגיון בטענת
30 הנתבעת, כי לא ייתכן שהייתה מסכימה להשתתף בעלות בדיקת רכב מטעם כל מתעניין
31 ברכב. המדובר במודעה שפורסמה באינטרנט ואך צפוי שיהיו לאחר פרסומה, פונים רבים.
32 באשר לחשבונית שמאי על סך 620 ש"ח-מלבד מרכיב ההוצאות של נסיעות לחיפה, לא מצאתי
33 כל קשר בין ההוצאות הנוספות (משרד, צילומים, בדיקה במכון) המופיעות בחשבונית זו,
34 לבין הפניה לנתבעת לצורך בדיקת הרכב. הרי עלות הבדיקה במכון כבר נתבעה במסגרת

בית משפט לתביעות קטנות בקריית שמונה

ת"ק 10-08-13836 שריקי ואח' נ' שובר ואח'

1 רכיב נפרד (ובסכום שונה), אליו התייחסתי לעיל. גם צילום רישיון הרכב נעשה במכון,
2 לפיכך, לא ברור מה הם ההוצאות לצילומים, אליהם מתייחסת החשבונית.
3 לאור כל האמור, מאחר ויתכן כי אלמלא התמונה שפורסמה באתר, לא היו מגיעים
4 התובעים לבדוק את הרכב בחיפה, זכאים התובעים לפיצוי בגין הוצאות הנסיעה ואובדן
5 הזמן בהגעה לפגישה עם התובעת בחיפה. לעניין גובה הוצאות הנסיעה, ניתן ללמוד
6 מחשבונית השמאי שצורפה לכתב התביעה המצביעה על הוצאות בסך 150 ש"ח. לעניין
7 אובדן הזמן, לא צורפו ראיות בעניין, אני מעריכה אותן באופן גלובלי בסכום של 300 ₪
8 נוספים.

9
10 7. התביעה כנגד הנתבע 1- הנתבע 1 לא התייצב לדיון ולכן ממילא ניתן לקבל את התביעה
11 כנגדו, עד כמה שהוכחה, בהעדר התייצבות.
12 למעלה מן הצורך, אציין כי על פי סעיף 1 (א) לחוק השליחות תשכ"ה-1965: שליחות היא
13 ייפוי כוח של שלוח לעשות בשמו ובמקומו של שולח פעולה משפטית כלפי צד שלישי. הנתבע
14 1 הינו בעל הרכב ועל פי הודעת הנתבעת עצמה, התברר כי הייתה מיופת כוחו למכירת
15 הרכב. על פי סעיף 2 לחוק השליחות: שלוחו של אדם כמותו, ופעולת השלוח, לרבות ידיעתו
16 וכוונתו, מחייבת ומזכה לפי העניין את השולח. לפיכך, גם הנתבע 1 מחויב כמו
17 הנתבעת, בפיצוי התובעים בגין הפרסום השגוי של התמונה.

18
19 8. לאור האמור, אני מחייבת את הנתבעים לשלם לתובעים סכום של 450 ₪ בצירוף אגרה
20 והוצאות משפט בסכום של 150 ₪ נוספים. סה"כ 600 ₪. הסכום ישולם תוך 30 יום, שאם
21 לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

22
23
24 ניתן היום, כ"ג טבת תשע"א, 30 דצמבר 2010, בהעדר הצדדים.

25

26 רבקה איזנברג, שופטת

27

בית משפט לתביעות קטנות בקריית שמונה

ת"ק 13836-08-10 שריקי ואח' נ' שובר ואח'

1
2
3
4